

Prof. PhDr. Jan Kumpera, CSc.

Emeritní vedoucí Katedry historie
Pedagogické fakulty
Západočeské univerzity Plzeň

Eva Šinknerová, POLYXENA Z LOBKOWICZ (1642): DCERA, MANŽELKA, MATKA.
Bakalářská práce, Historie se zaměřením na vzdělávání. Vedoucí práce Doc. PhDr. Petr Hlaváček, PhD. Katedra historie Pedagogické fakulty Západočeské univerzity v Plzni 2021, 31 stran a 96 příloh, 84 poznámek pod čarou.

Posuzovaná bakalářská práce představuje ucelený kompilační souhrn, ve kterém se autorka zaměřila na portrét „femme fatale“ české raně novověké společnosti v bělohorském období. Učinila tak čtivě a přehledně, s komparativním využitím současné odborné literatury, ze starší bibliografie připomíná pouze Janáčka, nezmiňuje ale vůbec Polišínského a Válku. Pochopitelně přejímá současný posun v hodnocení této rozporuplné (ve smyslu české státnosti) osobnosti, kdy se do popředí dostává jistý revizionistický proud, rehabilitující k absolutismu směřující habsburskou politiku a nastupující militantní a nesnášenlivý protireformační katolicismus. Jisté nikdo nepochybuje o vzdělání Polyxeny a o její láce k druhému manželovi Zdeňku Vojtěchovi z Lobkovic, k vůdci „španělské strany“ (ještě k pravopisu – k určitému revizionismu dochází i v názvech českých rodů směrem k „původnosti“, např. právě Lobkowicz, což česká historiografie přestala používat už od Palackého do konce 20. století). Přesto se zřejmě ani Polyxena s novomanželem Lobkovicem nevymykala úplně z tolerantní a „zdánlivé mírumilovné“ předbělohorské pozdně renesanční společnosti: o tom svědčí i mně dosud neznámá sympatická okolnost, že totiž svědkem na jejich svatbě byl švagr Petr Vok z Rožmberka, politický předák Jednoty bratrské! Autorce nelze upřít stylistické dovednosti, ani odborné kompetence posluchačky historie. Cením si její heuristické píle, dokumentované bohatým poznámkovým aparátem i příloženou bibliografií. Dobré jsou i doprovodné anglické texty. Nicméně se nejedná o původní práci, přinášející aspoň nějaké dílčí poznatky, pouze o shrnutí dosavadních poznatků, zvláště zmíněné nejnovější literatury. Přivítal bych kritičtější přístup k této nesporně velké dámě českých dějin. I tak slečna Šinknerová přesvědčila o své schopnosti prezentovat odborné téma na požadované úrovni. Předložené dílko považuji – navzdory uvedeným výhradám – za přínosné a užitečné. Proto posuzovanou práci doporučuji k obhajobě s hodnocením **velmi dobře**.

Profesor PhDr. Jan Kumpera, CSc., Katedra historie FPE ZČU, oponent